

Nimic nu se termină

Flavius

În dorința mea de a scurta așteptarea
lucrurile pe care le iubesc se întâmplă rar.
Atunci răbdarea nu știe să se manifeste,
îmi pierd cumpătul și rup zăgazuri,
altfel aş fi rămas mulțumit cu puțin
iar voi cei care nu mă cunoașteți deloc
nu aveți nicio așteptare de la mine,
cunoașteți că iadul e pardosit cu limbi de femeie
și nu pot trece de fericire ori nefericire
fără să îngrop înconștiența în pieptul lor,
să rămân cu minunea frumuseții
pe retina ochiului încercănat
cu geometrii de dragoste.

Trăirile mele desprinse din ferestrele lumii
pe care unii oameni le ignoră
iar alții urmăresc totul cu coada ochiului,
rămân nestinse și scot flăcări pe nări,
rup realitatea de singurătate și o amestecă
cu adevărurile dureroase ale timpului.

Nimic nu se termină
fără să scap de judecățile aspre,
nu pot să mă opresc,
nici nu am cum
când moarte mă-ntrece.